

- Доц. Йотова, доколко разпространен е диабетът при децата?

- Диабет тип 1 е най-чест при децата и юношите, като в европейската популация обхваща 95-96% от всички пациенти. Той се открива след 1-годишна възраст с най-голяма честота до 15-18 г.

- Какви са белезите?

- Жажда, увеличено уриниране. Първоначално то не е толкова по честота, колкото по количество. Но започва едно ставане нощем, а при по-малките деца води и до напикаване. Наблюдава се увеличен апетит към напитки и сладки храни, придружен с отслабване. Децата се отличават със замъглено зрение и една особена вялост. Родителите забелязват промяна в поведението - децата стават по-трудноподвижни, по-малко инициативни. Често възрастните си мислят, че това е ат пубертета или проблеми в училище. Самоуспокояват се и се стига понякога до най-тежката форма на диабет - кетоацидоза.

- Какво да се прави при съмнения за диабет на детето?

- Да се посети педиатър или джипи и да не се очаква, че той веднага ще се сети, че детето има диабет. Но болестта засяга все по-малки деца, вече има и 3-годишни. Добре е родителите да опишат поведението и промяната. Изследванията, които ще назначи личният лекар, са на кръв и урина - за глюкоза и кетотела. Често назначената урина като код по здравна каса се изследва само за белтък и седимент, което не носи никаква информация за диабет. Стойност над 11,1 ммол на литър категорично говори за диабет. Диагноза може да се потвърди от специализирана детска ендокринологична клиника, каквито има във всички поголеми градове на страната. Не е редно да се изчака и да се почват диети, което само влошава заболяването.

- Има ли алтернативен метод за лечение?

- В последните 2 г. виждам пак обръщане към хомеопатия, билколечение, източни терапии и към модерните шарлатани - клиники за присаждане на стволови клетки. Повечето от тези заведения са създадени от лекари и те

обличат в научни послания все още несъществуващ метод на лечение

Още не може да се каже, че състолови клетки се лекува диабет. Когато през 1922 г. е открит инсулинът, първата инжекция, направена на 14-годишен пациент, е била 7,5 мл - половин супена лъжица мътна течност. Той е трябвало да изтърява по 4 пъти на ден убождания и е правил абцеси. Въпреки това здравето му се подобрява. Само за 40 дни

Доц. Виолета Йотова:

Спортът помага на децата с диабет

ИСКРА СОТИРОВА

Вече и 3-годишни страдат от болестта. Познава се по увеличена жажда

целият свят научава за новото лечение. Група казаки прекосява целия Сибир, минава през Аляска, за да стигне до Торонто в Канада и да вземе инсулин за свои болни близки. Как си представят хората сега, че може да има начин за лечение на диабета, различен от общовъзприетия, и целият свят - с 22 милиона инсулиново зависими диабетици, няма да научи за една секунда? Нека, преди да се търсят алтернативни методи, хората проучат за излекувани пациенти, да поговорят с тях, да почетат повече и преди да дадат доброволно дарение от 10-20 хил.

евро, да се уверят в ползата от новия метод за техните деца. - Трябва ли деца с диабет да се освобождават от физическо в училище? - Един от петте стълба на диабетното лечение е физическата активност. При движение мускулатурата много по-добре поема глюкозата в кръвта при съществува

да изхвърля боклука 3 пъти на ден, като слиза и се качва по стълбите

В последните 2-3 г. рязко се увеличи броят на пациенти, които ни търсят, за да ги освобождаваме от физическо по настояване на техните преподаватели. Имаше даже случай на баща, който от чужбина настоява си-нът му да престане да бъде активен спортист, защото е с диабет. Това е недопустимо.

В документацията, с която тръгва на училище такова дете, е записано, че не е противопоказано да участва в часовете по физическо и да спортува. Активно молим и поощряваме да бъдат дори състезатели. Защото това облекчава тяхното състояние.

Учителите по физическо си мислят, че децата с диабет могат да предизвикат някакви проблеми. А е точно обратното - по време на физическа активност стресовите хормони покачват нивото на кръвната глюкоза и никога не може да възникне проблем. Казвам го въз основа на моята 20-

Доц. Виолета Йотова завършва медицина във Варна като отличник на випуска. Има специалности по детски болести, детска ендокринология и здравен мениджмънт. Специализирала е в Ротердам, Холандия, и Единбург, Великобритания. Автор е на над 250 публикации и съобщения, има над 20 статии в чужди списания с импакт фактор. От 2011 г. е председател на Държавната комисия по детска ендокринология и болести на обмяната. От 2010 г. е началник на Детската клиника в УМБАЛ "Св. Марина" във Варна. Преподавател е в Медицинския университет в града. Участва като гост-лектор в следдипломно обучение в чужбина и като преподавател в Панафриканската програма по детска ендокринология, Найроби, Кения.

СНИМКА: АВТОРЪТ

годишна практика и на литературата, която познавам.

- Как се справят децата с диабет в детските градини?

- Основната дума за персонала в тези заведения е страх. Тъй като не могат да направят директен отказ, полагат усилия да откажат родителите от градина. Това важи за децата с всички редки и хронични заболявания. Цялостната грижа остава на семейството, дори и детето да тръгне на градина. Майка, баща, баба трябва да ходят три пъти на ден в градината да мерят кръвната глюкоза и да поставят инсулина. Ако има проблем, да дават указания как да се постъпи.

Говорят им, че храната в учебното заведение не е подходяща за диабетно болни деца,

а това не е вярно. Би трябвало медицинските лица в детските градини да бъдат задължени да спазват указанията за хронично болни деца през времето, през което в градината или предучилищната група. Често те твърдят, че не им влиза в задълженията, с което не съм съгласна. Имаме единични примери за отлични грижи към такива деца, но слушайте са като бели врани.

Чувството, че си различен, отритнат, че ти трябва да се съобразяваш с другите и не си част от цялото, винаги води до големи

проблеми. Ние през цялото време внушаваме на децата и техните близки, че те не са различни. А по-скоро спазват правила, които да им осигурят по-добро бъдеще.

В нашите диспансери около 30-40% от пациентите и техните семейства постигат добър контрол на диабета в дългосрочен план, около 30% в краткосрочен - всяко едно неблагоприятно ги вади от релси, но след това успяват да се мобилизират. А 30% от самото начало не могат да приемат хроничното заболяване и не могат да се справят.

За съжаление, това е характеристиката и в много по-напреднали от нас в икономическо отношение страни. Наскоро излезе проучването за 28 държави в Европа. На места контролът на диабета е лош и в Англия, и в Дания, и у нас. Има и центрове, които постигат много добри резултати, те са и във Финландия, и в Англия, и у нас.

- Защо се разпадат семейства с дете с диабет?

- Заради големия емоционален товар върху родителя. Той не може да понесе заболяването на детето. До голяма степен се дължи на балканската народопсихология. Ние се раждаме с мисълта, и всичките ни пожелания са за вечен живот и здраве.

Нашата култура не е готова да понесе хроничното заболяване и постоянното страдание

за разлика от някои западни култури и религии, в които е интегрирано това знание. Нашата южняшка култура, защото е характерно и за мюсюлманите, които живеят у нас, не приема страданието и не го интегрира в нашето разбиране за живота.

Типично е семейството да спестява всички неприятности на бащата - погребения, болести на близки. Цялата тежест пада върху майката или жените. И в един момент бащата не може да понесе, че неговото дете ще има хронично заболяване. Не го удовлетворява фактът, че това заболяване може да бъде контролирано, да не създава проблеми и животът по никакъв начин да не бъде застрашен. Това води до голям процент разпаднати семейства, и то от отговорни и загрижени родители.

Много е важно в първите 6 месеца след откриване на диабета бащата да бъде приобщен в грижите. Смятам, че в нашата клиника това се получава. Изчислено е, че времето за справяне с шока, че детето има диабет, е от 3 до 6 месеца. През това време ние сме нонстоп със семействата и задължително трябва психолог да участва в тази грижа.

Понякога само един въпрос като "Имате ли някого с диабет в семейството?" отключва подозрения и вменияване на вина у другия. Това е рутинен медицински въпрос, но ако се започне с него и майката има баба с диабет тип 2, семейството остава с впечатление, че диабетът е по наследство. Един неправилен подход в началото може да отключи големи психологически вреди.

- Защо толкова малки деца заболяват от диабет?

- Това е една от особеностите на XXI в. - искаме да имаме обяснение за всичко и да имаме алгоритъм за справяне с абсолютно всичко. Затова ни е необяснимо как заболяване като диабет, което е познато от древността и е било смъртоносно до 1922 г., все още е неизлечимо. В световен мащаб науката не знае как да се справи с диабета. Но можем да направим много за ранната диагностика. Възможен е дълъг период, в който да се отложи инсулиновото лечение - когато децата все още имат собствен инсулин. Този период може да е 5-6-годишен и важен за развитието на детето.

И най-секси желанията се сбъдват **Он** *с -30% от прелюда*

София • Варна • Бургас

Подобри ПОТЕНТНОСТТА СИ и бъди отличник в леглото
СЪВРЕМЕННА СЕКСУАЛНА МЕДИЦИНА
0700 119 19 0885 488 088
onclinic-bg.com

- ПРЕМАХВАНЕ НА ХЕМОРОИДИ И ФИСУРИ БЕЗ ОПЕРАЦИЯ
- УНИКАЛНО ЛЕЧЕНИЕ НА ПСОРИАЗИС БЕЗ ХОРМОНИ
- УСПЕШНО ЛЕЧЕНИЕ ПРИ ХРОНИЧНИ РАНИ НА КРАКАТА